

Модуль 4
**«УЗГОДЖЕНІСТЬ МІЖ ЕКОНОМІЧНИМИ, СОЦІАЛЬНИМИ
ТА ЕКОЛОГІЧНИМИ ВИМІРАМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА
УПРАВЛІННЯ НИМИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ»**

Роздатковий матеріал до теми 2
«Європейський соціально-економічний комітет»

*Підготовлено в рамках реалізації Проєкту Європейського Союзу програми Еразмус+
«Модуль Жана Монне»:
«Міждисциплінарний підхід до дослідження управління відходами: впровадження практики
ЄС» - 621029-EPP-1-2020-1-UA-EPPJMO-MODULE*

Module 4
**“COHERENCE BETWEEN ECONOMIC, SOCIAL AND
ENVIRONMENTAL DIMENSIONS OF THE SUSTAINABLE
DEVELOPMENT POLICIES AND THEIR GOVERNANCE IN THE
EUROPEAN UNION”**

Handouts for topic 2
«European Economic and Social Committee (EESC)»

*Prepared within the implementation of
EU Erasmus+ Programme “Jean Monnet Module”:
«An interdisciplinary approach to waste management study: implementing the EU
practices» (621029-EPP-1-2020-1-UA-EPPJMO-MODULE)*

Європейський соціально-економічний комітет

Після Другої світової війни були засновані органи, призначення яких полягало в забезпеченні представництва найбільших соціальних і економічних груп суспільства, таких як профспілки та організації підприємців. Поштовхом до цього стали нарікання на парламентське представництво, яке іноді неадекватно відображає суспільство в усіх його аспектах. Ці органи були засновані не тільки на національному рівні (наприклад створення у Франції Міністерства економічної та соціальної політики, а й на рівні міжнародних організацій. В ООН, наприклад, була створена Економічна і Соціальна Рада.

Після заснування Співтовариства були висловлені побажання включити до його інституційної структури подібний орган. Так з'явився Економічний і соціальний комітет (згідно зі ст. 193—198 ДЗЄС). Оскільки Європейський Парламент зараз звільнився від свого попереднього скромного статусу радника, можна сказати, що Економічний і соціальний комітет є найважливішим консультативним органом Співтовариства. Засідає він у Брюсселі.

Європейський соціально-економічний комітет — дорадчий орган Європейського Союзу. Соціально-економічний комітет (СЕК) створено (1958) року згідно з Договором про заснування Європейської Спільноти, щоб забезпечити представництво інтересів різних економічних і соціальних груп.

Комітет складається з 350 членів; їх призначає Рада Європейського Союзу на 5 років за рекомендацією національних урядів. Члени Соціально-економічного комітету належать до таких категорій так званого «організованого громадянського суспільства» як роботодавці, профспілкові діячі та представники різних груп інтересів (професійних об'єднань, фермерів, захисників довкілля, споживачів тощо). Соціально-економічний комітет представляє їхню позицію та відстоює їхні інтереси в діалозі з Європейською Комісією, Радою Європейського Союзу та Європейським Парламентом. Завдання Соціально-економічного комітету полягає в тому, щоб давати поради Комісії й Раді, які зобов'язані консультиватися з ним щодо соціальних та економічних питань. Соціально-економічний комітет може також висловлювати свою позицію з власної ініціативи. Таким чином, Соціально-економічний комітет відіграє роль містка між Європейським Союзом та громадянами.

Члени Соціально-економічного комітету зустрічаються на пленарних засіданнях близько десяти разів на рік, а частіше засідають меншими групами.

Ніщський договір не змінив розподілу місць у Комітеті між державами-членами, він лише обумовив, з огляду на розширення Союзу, що в майбутньому кількість місць у Соціально-економічному комітеті не повинна перевищувати

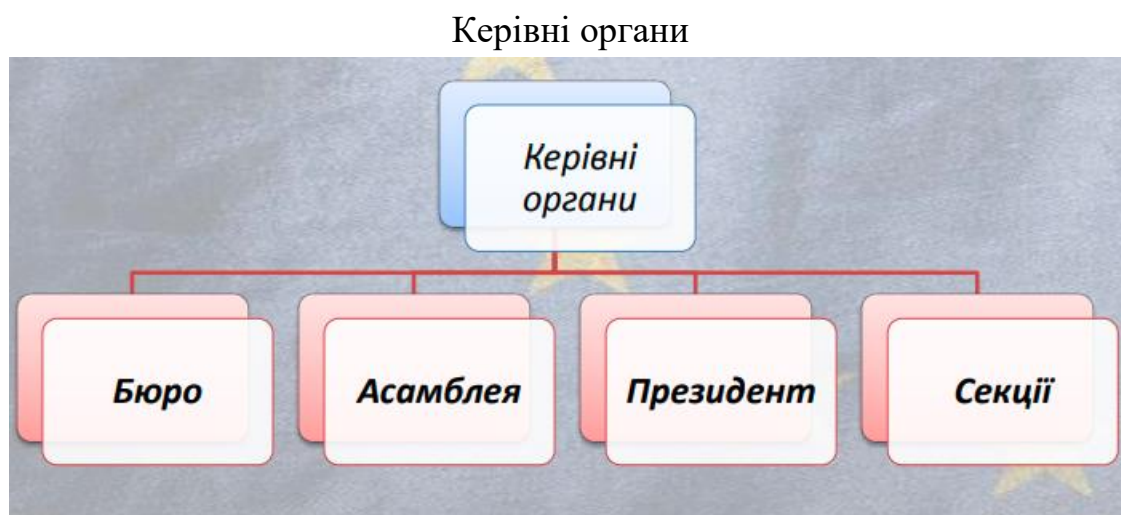
350. Договір прояснив також засади призначення членів комітету: він повинен складатися з «представників різних економічних та соціальних груп організованого громадянського суспільства»

Рада ухвалює особовий склад членів, що складається згідно з пропозиціями кожної держави-члена.

1. Група роботодавців (група I) має членів з приватного і державного секторів промисловості, малого бізнесу, торгових палат, оптової та роздрібною торгівлі, банківської справи та страхування, транспорту і сільського господарства.

2. Група співробітників і спецконтингенту (група II) має членів національних профспілкових організацій, як на рівні конфедерацій, так і на рівні галузевих федерацій.

3. Група включає в себе інші компоненти громадянського суспільства (група III) – вона складається з членів фермерських організацій, організацій споживачів, малого бізнесу, сектору ремесел, вільних професій і НУО в сфері соціального захисту та охорони навколишнього середовища.

Секції:

- ✓ Економіка та валютні питання
- ✓ Функціонування Спільного ринку
- ✓ Транспорт, Енергетика, Інфраструктура та ІТ
- ✓ Зайнятість, соціальні питання та громадянство
- ✓ Закордонні зносини
- ✓ Агропромисловий сектор та довкілля
- ✓ Промисловість

Економічний і соціальний комітет має надавати консультації з різних питань, якщо це прямо передбачається в ДЗЄС. Серед прикладів таких обов'язкових консультацій:

- заходи щодо створення і втілення в життя Спільної сільськогосподарської політики,
- директиви, спрямовані на забезпечення свободи пересування працівників),
- заходи щодо свободи облаштування,
- заходи щодо спільної транспортної політики та ін.

Амстердамський договір також вимагає проведення консультацій з ЕСК, які є обов'язковими з питань найму на роботу, охорони здоров'я та соціальних питань. Треба додати, що ЕСК також може надавати консультації іншим інституціям у разі необхідності, навіть якщо договір не містить будь-яких зобов'язань щодо цього. Амстердамський договір офіційно підтверджує право Європейського Парламенту консультиватися з ЕСК.

Члени ЕСК більше представляють інтереси своїх соціальних і економічних груп, аніж свої країни. Вони не можуть бути зв'язані ніякими зобов'язувальними інструкціями. Відповідно, вони є повністю незалежними у виконанні своїх обов'язків, діючи в інтересах усього Співтовариства.